

erant. Post menses aut tres naviga-
uimus i navi alexandrina q in insula
hyemauerat: cui erat insigne castor.
Et cu venissemus siraculam: mensem
ibi tedium. Unde circulegentes deueni-
mus regium: post unum diem stante
aureo scō a die venimus purtholos.
ubi inuētis sūbz rogati sumus mane-
re apud eos dies septē: sic venimus
romani. Et inde cu audissent fratres
occurrerunt nobis usq ad appj forū
et tribus tabernis. Quos cu uidisset
paulus: gratias agens deo accepit
fiducia. Cū autē venissemus romani
pmissum est paulo pmanere sibi met:
cum custodiente se milite. Post tertiū
autē diē conuocauit pmos iudeorū.
Cumq venissent dicebat eis. Ego viri
fratres nichil aduersus legem faciens
aut morem patrum: vindus ab ihero-
solimis tradit sum i manus romano-
rum: q cū interrogationē de me habu-
issent voluerūt me dimittere: eo q nul-
la esset causa mortis in me. Cōtradi-
centibz aut iudeis coactus sū appellare
celarem: nō quasi gentē meā habens
aliquid accusare. Propter hāc igitur
causam rogauī vōs videre et alloqui.
Propter spm enī israhel cathena hac
circundatus sum. At illi dixerūt ad eū.
Nos neq litteras accepimus de te a
iudea: neq adueniēs aliqz fratē nū-
ciavit aut locutus ē quid de te malū.
Rogamus aut a te audire que sentis.
Nam de scda hac notū est nobis: qā
ubiq ei tradidit. Cū cōstitissent autē
illi diē venerūt ad eū in hospitū pluri-
mi: quibz reponebat testificans regnū
dei suadentq eis de ihesu et lege moy-
si et prophetis a mane usq ad vespē.
Et quidā credebāt hys que dicebant:
quidā vero nō credebāt. Cumq inuicem

non essent cōsentientes: discedebant
dicente paulo unū verbū. Quia bene
spiritus sanctus locutus est per ysaiam
prophetā ad patres nros dicens. Va-
de ad pplū istū et dic. Aure audietis
et nō intelligetis: et videntes videbitis
et non percipientis. Inuicem autē cor-
pū huius et auribz grauiter audierūt
et oculos suos cōpresserūt: ne forte vi-
deant oculis et auribz audiat et corde
intelligat: et cōuertant se et sanent eos.
Notū ergo sit vobis: qm gentibz mis-
sum est hpc salutare dei: et ipi audierūt.
Et cū hpc dixisset: reuerunt ab eo iudei
multam habētes inter se questionem.
Māstr autē hiernio toto in suo cōdi-
du: et suscipiebat omēs q ingrediebā-
tur ad eū: pdicans regnū dei et docens
que sunt de dño ihesu cū omni
fiducia sine prohibitione. *Explicit lib-
rum apostolorum. Incipit prologus
Iepistolae Canonicae.*

Non ita ē ordo apud grecos
qui integre sapiūt fidēq
redā sedant eplārū septē.
q canonice nūcupant. si-
cut i latinis cōdiciis inueniūt: ut quia
petrus est pmius i ordine apostolorū
prīme sūt etiā ei epistolae i ordine cere-
rarum. Sed sicut euangelistas dudū
ad veritatis lineā correxim: ita has
proprio ordini deo iunare reddimus.
Est enī una eap prima iacobi: due p-
teritres iohannis: et inde una. Que si-
fic ut ab eis digeste sunt ita quoq ab
interpretibz fideliter i latinū vertentur
eloquiū: nec ambiguitatē legentibus
facere: nec sermonū sese varietas im-
pugnaret: illo pīpue loco ubi de uni-
tate trinitatis in prima iohannis epla
positū legim: in qua etiā ab infidelibz
trāslationibz multū erratum esse a

fidei veritate competim: cui tantum
modo vocabula hpc ē aque sanguinis
et spiritus i ipa sua edicōne pnetibus:
et patris verbis ac spiritus testimoniū
omittentibz. in quo maxime et fides
hatholica roborat: et patris et filij et
spiritus scdi una diuinitatis substā-
tia comprobāt. In ceteris vero eplis
quātum a nostra aliqz dīctis edito: le-
ctoris prudentie dereliquo. Sed tu
virgo cisti rustochium dū a me impē-
sus scripture veritate inquiris meam
quāmodo sententia inuidorū denatibz
corrodendā epponis: q me falsarium
corruptoremq sanday pnuānt scē-
pturas. Sed ego i tali opere nec emu-
lorū meos inuidiā primelso: nec san-
ctē scripture veritatē postēbus denega-
bo. *Explicit prologus. Incipit argumē-
tū in eplā canonica bā iacobi apli.*

Iacobus apłus sandū instituit clerum
de cultura celestū pceptorū et regula
hatholice obseruāt: et de inuide pa-
tētie maiestare et de reuelatōne pluri-
morum: et de mendatio magistrorū.
*Explicit argū. Incipit epistola Ca-
nonica bā iacobi apli Capm. i.*
Iacobus dei et dñi nōstri ihesu cisti
seruus: duodecim tribubz que sunt i
dispersione salutē. Omne gaudium
estimare fratres mei cū i temptatio-
nes varias incidetis: scientes q pro-
batio fidei vestre patiētiā operat. Pa-
tiētiā autē op? pfectū habet: ut suis per-
fecti et integri i nullo deficientes. Si qz
aut vrm indiget sapientia postulet a
deo q dat omnibus affluenter et non
improperat: et dabit ei. Postulet autē
in fide: nichil hesitās. Qui enī hesitat
similis ē fluctui maris: q a vento mo-
uetur et circūfert. Nō ergo estimet ho-
mo ille q accipiat aliquid a domino.

Hic duplex animo incōstans ē in o-
mnibus vīp suis. Gloriet aut frater
humilis in exaltatione sua: diues au-
tem i humilitate sua: qm sicut flos fe-
ni transibit. Exortus ē enī sol cū ardo-
re et arefecit fetū: et flos eius decidit:
et decor vultus ei? deperit. Ita et diues
in itineribus suis marcescet. Beatus
vir qui suffert temptationē: quoniā
cū probatus fuerit accipiet coronā vi-
te: quā repromisit de? diligentibus se.
Nemo cū temptatur dicat: qm a deo
temptat. Deus enī intemptator malo-
rum ē. Ipse aut neminē tēptat. Unus-
quisq vero temptat a concupiscentia
sua: abstractus et illedus. Deinde con-
cupiscentia cū conceperit parit peccatū:
peccatū vero cū consummatū fuerit gene-
rat mortē. Nolite itaq errare fratres
mei dilectissimi. Omne datū optimū
et omne donū pfectū desursum ē descen-
dens a patre luminū: apud quē non ē
trāsmutatō: nec vicissitudinis obum-
bratio. Volūtariē enī genuit nos ver-
bo veritatis: ut simus inicitū aliqd ce-
ature ei?. Scitis fratres mei dilectissi-
mi. Sic aut omīs homo velox ad au-
diendū: tardus autē ad loquendū: et
tardus ad irā. Ira enī vici iusticiā dei
non operat. Propter qd abicientes o-
mnē inuidiā et abūdātiā malicie
in mansuetudine suscipite inicitū verbū:
quod potest saluare aīas vras. Esto-
te autē factores verbi et nō auditores
tantū fallentes voluerit pos: qā si quis
auditor est verbi et nō factor: hic compa-
rabit viro cōsideranti vultū natiuita-
tis sui i speculo. Cōsiderauit enī se et
abiit: et statim oblitus ē qualis fuerit.
Qui aut pīpērit in lege pfecte liberta-
tis et permansit nō auditor obliuio-
sus fact? sed factor operis: hic beatus